

Երևան, 23 Սեպտեմբեր, 2024

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, զուր ինձ իմասդութիւն վրարիս խորհիւ եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԽՕՍՔԻ ԿԱՏԱՐԵԱԼ Է ԵՒ ԱՆՓՈՓՈԽԵԼԻ

Տէր, յաւիպեան ես դուն, եւ քու խօսքի երկինքին պէս հասպարուն է:

Հաւապարմութիւնդ գրեւական է՝ դարձ դար,

ինչպէս անխախս կը մնայ երկիրը, որ դուն հասպարեցիր:

Մինչեւ այսօր ամէն ինչ քու հրամանովդ կանգուն կը մնայ,

որովհեքի բոլորն ալ քու ծառաներդ են:

Եթէ Օրէնքդ ուրախութիւնս ըլլար,

արդէն շաբոնց կորսուած կ'ըլլայի գրառապանքիս մէջ:

Բնաւ պիտի չմոռնամ հրահանգներդ, որոնցմով զիս կենդանի պահեցիր:

Քուկդ եմ ես, փրկէ զիս, որովհեքի ջանացի հրահանգներդ գործադրել:

Ամբարիշպները առիթի կը սպասեն զիս կորուսպի մաքնելու,

բայց ես գրեւար պարուիրաններուդ մասին կը խորիիմ:

Տեսայ որ ամէն կապարելութիւն սահման մը ունի,

մինչ պարուէրներդ անսահմանօրէն կապարեալ են:

ՀԱՐԱԿԱՆ

Նայեաց սիրով, Հայրու գթած, ի քո ստեղծեալ գործս ձեռաց,

եւ զբնակաս Հրեշտակաց, տուր պահապան մեղ տկարացս,

փրկեա զանձինս ի փորձանաց, ի խաւարի շրջող դիւաց.

զի ի տուլնջեան եւ գիշերի, տացուք քեզ փառս անլուելի:

Սուրբդ սրբոց Երրորդութիւն, զմեզ մաքրեա քեզ բնակութիւն,

չնորհեա ընդ մանկանցն առագաստի, Հանգչիլ ընդ քեզ ի յանկողնի,

տուր զհայցուածս բարեկամին, զփոխս Երից նկանակին.

զի ի տուլնջեան եւ գիշերի, տացուք քեզ փառս անլուելի:

ԱՊՈԹ

Տէր, ըրէ այնպէս՝ որ մեր սրբերը քու սիրովդ եւ քաղցրութեամբդ լեցուին, եւ քու բարութեանդ ցոլացումը ըլլանք մեր շրջապարին մէջ: Խեղճն ու գլկարը որբնակոյիս ըլնենք, ցաւին ու գագնապին անփարբեր չմնանք, այլ՝ քու քաղցր ցողդ ըլլանք, եւ անժպիս մարդոց ժամական կեանքի յոյսը դանք, անսէր մարդոց սէր բաշխենք, սահնացեալ սրբերը սիրովդ շերմացնենք, եւ քու սուրբ անունովդ կնքենք եւ քեզի համար կամարենք ու դաճարացնենք անոնց հոգիները: Ամէն:

ԾԱՐՍԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒՏ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ: (X3)

Փրկել զմեգ ի փորձութենէ եւ յամենայն վփանգից մերոց:

Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Ասպուծոյ ձայնի աղաջանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Ասպուածածնին, եւ իշանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ զթութեան Տեառն Ասպուծոյ: Ամենակալ Տէր Ասպուած մեր, կեցն եւ ողորմեա:

ԾԱՐՍԿԱՆ- ՊՊՕԹ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 69

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԱՂԱԿ

Ազարէ զիս, ով Ասպուած, ջուրերը մինչեւ կոկորդս հասան.

անյափակ ճահիճին մէջ կը խրիմ, ուր ովք դնելու փեղ չկայ.

ծովուն խորը ինկեր եմ, եւ յորձանքները կընկղմեն զիս:

Յոգնեցայ օգնութիւն աղաղակելէն, կոկորդս չորցաւ,

աչքերս աղօփեցան՝ իմ Ասպուծոյս սպասելէն:

Գլխուս մազերէն աւելի շափ են առանց պարճառի զիս ապողները.

զօրաւոր են թշնամիներս, որոնք իրենց սուրբերով կը փորձեն զիս կործանել,

պահանջելով որ հափուցանես ինչ որ չեմ յափշփակած:

Յանցանքներս անծանօթ չեն քեզի, ով Ասպուած,

դուն լաւ զիփես ըրած յիմարութիւններս:

Իմ պարճառովս թող ամօթով չմնան անոնք՝

որոնք քեզի կը յուսան, ով Տէր, Ամենակալ Տէր.

իմ պարճառովս չըլլայ որ խայփառակուին

անոնք՝ որոնք քեզ կը պաշփեն, ով Ասպուածը քու ժողովուրդիդ:

Որովհեքեւ ես քու սիրոյդ նախափինքներ կրեցի,

եւ երեսս անարգանքով ծածկուեցաւ:

Օդար սեպուեցայ եղբայրներուս կողմէ,

անծանօթ համարուեցայ հարազափ ընփանիքիս կողմէ,

որովհեքեւ փաճարիդ հանդէպ իմ ունեցած

նախանձախնդրութիւնս կրակի պէս զիս կ'այրէ.

քեզ նախափողներուն նախափինքները ինծի կ'ուղղուին:

Երբ իբրեւ սուզի նշան արցունքով ծոմ կը պահեմ, մարդիկ կը նախափեն զիս.

Երբ քուրծ կը հազնիմ, քերնի ծամոց կը դարձնեն զիս:

Ամբողջ քաղաքին խօսակցութեան նիւթը ես եմ,

զինովներն իսկ երգեր կը հիստեն վրաս:

Բայց ես կ'աղօթեմ քեզի, ով Տէր, զիփնալով որ միշպ քու հաճութիւնդ ունիմ.

պարասիան վրուր, ով Ասպուած, դուն՝ որ զթառափ ես

եւ հաւափարիմ՝ քու փրկութեանդ խոսպումիդ:

Հանէ զիս ցեխէն, չըլլայ որ ընկղմիմ.

զիս ազարէ ափողներէս, դուրս քեր ծովուն խորերէն:

Թող ջուրերուն յարձանքները զիս չընկլուզեն,

թող անդունդը չկլէ զիս, մահուան զուբը զիս իր մէջ քանփարկէ:

ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ԱՂԱՂԱՎԿ 69:1-15

Ասկէ առաջ անդրադարձած էինք, որ Սաղմոսները նաեւ մարգարելութիւններ են, որոնք կը ներկայացնեն Քրիստոսի վերաբերեալ երեւոյթներ: Ահա այդպիսի Սաղմոսներէն մէկն է նաեւ այսօրուան այս Սաղմոսը որ պիտի փորձենք Ասպուծոյ օգնութեամբ եւ օրինութեամբ սերպելու: Երկրորդ, Սաղմոս-ները նաեւ կու փառ մեզի առիթը մբածելու թէ ինչ եւ ինչպէս աղօթել երբ նոյն վիճակին մէջ մենք գրնուի ինք: Երրորդ, այս Սաղմոսը կարեւոր Սաղմոս մըն է, որովիելու Քրիստոս մէջբերում կ'ընէ այս Սաղմոսէն, ինչպէս նաեւ Պողոս Առաքեալ: Ուրեմն, ըստ այնմ կարդանք որպէսզի կարենանք քաղել այն ինչ որ անհրաժեշտ ու կարեւոր է մեր հոգեւոր աճման եւ մեր հոգեւոր սնունդին:

Վերնագիրը մեր այսօրուն Սաղմոսին օգնութեան աղաղակ է ուղղուած առ Ասպուծ: Դաիթ իր վիճակին կը ներկայացնէ, այն վիճակը որուն ծանօթ ենք: Վիճակ մը, որ սակայն կարծէք ամէն անգամ նոր մակարդակ մը կը սպանայ: Դաիթի հալածական վիճակն է, որ սակայն, ամէն անգամ նոր երես մը կը բացուի: Անփեններ կարծէք փանելի են այդ վիճակները, ափեններ՝ անփանելի: Ահա այդ անփանելի վիճակներէն մէկը ըլլայ այս Սաղմոսին մէջ ներկայացուած վիճակը Դաիթին: Դաիթ այնպիսի վիճակի է մարդուած ուր առանձին մնացեր է իր թշնամիներուն դիմաց: Այս վիճակը նաեւ նախապատկերացումն է Քրիստոսի վիճակին Իր երկրաւոր կեանքի վերջին հանգրուանին երբ կը դափապարփուի մահուան, ու կը կրէ այդ փառապանքը: Այն փառապանքն է, որուն մասին կը գրէ Պողոս Առաքեալ ըսելով, «Ունինք Քահանայապեն մը, որ կը հասկնայ մեր փկարութիւնները եւ կարեկցի»: Ահա այդ փառապանքին դիմաց, եւ այս Սաղմոսի ճամբով Քրիստոս կը խոսպանայ հանգիստ, սէր, ողորմութիւն, վերաշինել քան-դուածը, ազագում, ուրախութիւն եւ հաւաքարմութիւն:

Ահա Դաիթ Ասպուծոյ դամնալով օգնութիւն կը խնդրէ, «Ազագէ զիս», բայց պարզ ազագումի մասին չէ խօսքը, այլ այնպիսի վիճակ մը, որ արդէն անփանելի է, ջուրերը մինչեւ կոկորդը հասած, անյափակ ճահիճ, ովք դնելու փեղ չկայ, ծովուն խորը, յործանքները կ'ընկղմեն, յոգնած օգնութիւն խնդ-րելէն, կոկորդը չորցած, աջքերը աղօփած: Այս վիճակին մէջ մէկը չկայ օգնող, նայն պարկերը կը դեսնենք նաեւ Քրիստոսի կեանքին վերջին այն հանգրուանին երբ մինչեւ իսկ Իր աշակերգները զինք լրեցին: Ահս թէ ինչ կը սորվեցնէ յաս Սաղմոսը այսօր մեզի: Մենք ալ երբ այսպիսի կացութեան մը մարդուինք, կրնանք փական մարդուած ըլլալ, ոմանք՝ այո, ինչ ընելու ենք, ամբողջական վսպահութեամբ դիմելու եւ օգնութիւն խնդրելու Ասպուծմէ: Այո, փեղ մը կ'ըրայայփուի ըսելով, «Յոգնեցայ օգ-նութիւն աղաղակելէն, աջքերս աղօփեցան Ասպուծոյ սպասելէն», սա մարդկային վիճակն է, որ Դաիթ կը ներկայացնէ այնպէս ինչպէս որ կայ: Բայց երբ Իրեն դառնանք, Ինք պապրասպ է մեզի փալու այդ հանգիստը, որ խոսպացած է, մանաւանդ՝ Ինք զիտէ այդ փառապանքին ծանրութիւնը, որովիելու Ինք կրեց: Դաիթ կը ներկայացնէ իր թշնամիները, թէ որքան շաբ են: Բայց երբ կ'ըսէ առանց պապճառի զիս ապողները, այս փողը շաբ աւելի մարգարելութիւն է Քրիստոսի կապուած, որուն մէջբերումը կը կար-դանք Յովիաննէս 15:25: Դաիթ նաեւ կը խոսպովանի իր մեղքը. «Յանցանքներս անծանօթ չեն, ըրած յիմարութիւններս զիտես, ով Ասպուած»: 6-րդ համարը այնքան կը պարզածի Քրիստոսի, որ ըլլայ թէ իր պապճառով ամօթով մնան անոնք որոնք փիրոց կը յուսան: Շարունակելով, «Որովիելու քու սիրոյդ նախապինքները կրեցի», Քրիստոսի մեր նախապինքը Իր վրայ կրեց, մեղքի նախապինքը: Տակային, օփար սեպուեցաւ եղբայրներուն կողմէ եւ անծանօթ, որովիելու փաճարին հանդէպ իր նախանձախնդ-րութիւնը կրակի պէս այրեց զինք: Երբ առիթով մը փաճար մինելով դուրս վրնփեց: Բոլոր կողմերէն զինք կը նախապեն: Բայց ինչ ալ ըլլան պարագաները, Ասպուծոյ է որ կ'աղօթէ, որովիելու զիտէ որ Ասպուծոյ հանութիւնը ունի, որուն հաճեցայ, երբ կ'ըսէ Ասպուած: զԱսպուած կը ճանչնան որպէս զթառապ եւ հաւաքարիմ Իր փուած փրկութեան խոսպումին:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աշ Ի՞ն հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի Աստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի Անցել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ Ի՞ն արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: